

MOBILIZACJA NA RZECZ EUROPY SOCJALNEJ

XII KONGRES EUROPEJSKIEJ KONFEDERACJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

W Atenach 16 maja 2011 r. rozpoczął obrady XII Kongres Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych. Ponad 500 delegatów z 36 krajów, reprezentujących 83 organizacje członkowskie, spotkało się w stolicy Grecji, aby opracować strategię dla europejskiego ruchu związkowego na nową kadencję. XII Kongres EKZZ obraduje pod hasłem: „Mobilizacja na rzecz Europy Socjalnej”.

Decyzje podjęte w Atenach będą miały istotny wpływ na przyszłe stosunek ruchu związkowego do europejskiej polityki. Kongres będzie dyskutował nad strategią związków zawodowych. Musi ona dorównać sytuacji ekonomicznej, politycznej i społecznej która zmieniła się znacznie w ostatnich latach. Delegaci wybiorą nowy zespół ludzi, którzy będą przewodzić EKZZ przez najbliższe cztery lata. Manifest Ateński ogłoszony przez kongres będzie mapą drogową dla europejskiego ruchu związkowego.

W Kongresie bierze udział siedmiuosobowa delegacja OPZZ w składzie: Jan Guz – przewodniczący OPZZ, Celina Stasiak – Związek Nauczycielstwa Polskiego, Dariusz Matuszewski i Wanda Zalewska – Ogólnopolski Związek Zawodowy Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Andrzej Chwiluk – Związek Zawodowy Górników w Polsce, Maria Szczęsna – Związek Zawodowy Pracowników Banku Handlowego oraz Piotr Ostrowski – członek Prezydium OPZZ. W Kongresie bierze udział również Tomasz Jasiński – przewodniczący Komisji Młodych EKZZ.

Pierwszy dzień obrad (16 maja 2011 r.) zdominowała dyskusja na temat kryzysu, Europejskiego Zarządzania Gospodarczego oraz przyjętego w marcu przez europejskich liderów Paktu Euro Plus. W dyskusji na temat programu EKZZ na nową kadencję, odwołującego się do tej kwestii, głos zabrał przewodniczący EKZZ. Kongres przyjął także uchwałę nadzwyczajną w związku ze spotkaniem ministrów finansów Unii Europejskiej – Ecofin. „Kongres EKZZ, który odbywa się co 4 lata jest ważnym wydarzeniem dla europejskiego ruchu związkowego. Pracownicy z całej Europy wiedzą, że istnieje alternatywa dla polityki cięć oraz zarządzania gospodarczego Komisji Europejskiej”, stwierdził John Monks – sekretarz generalny EKZZ.

„W żadnym wypadku Europa nie może podejmować prób konkurowania w oparciu o niskie wynagrodzenia, niskie koszty pracy czy złe warunki pracy. To początek końca naszych marzeń o Europie Socjalnej”, podkreślił w swoim wystąpieniu Jan Guz.

WYSTĄPIENIE PRZEWODNICZĄCEGO OPZZ JANA GUZA, Ateny, 16 maja 2011 r.

Pomimo zapewnień polityków, kryzys wciąż trwa. Omiąga on tylko tych, którzy do niego doprowadzili. Pracownicy ponoszą jego koszty. Nieustannie dotyczą nas zwolnienia z pracy, rośnie bezrobocie i koszty utrzymania, a płace utrzymują się na niskim poziomie. Rozwarstwienie między biednymi i bogatymi wzrasta, a niepewne, spekulacyjne transakcje finansowe – te, które bezpośrednio doprowadziły do kryzysu – wciąż mają miejsce.

Politycy Unii Europejskiej zaproponowali nam nową „strategię ratunkową”: Pakt Euro Plus. Problem polega na tym, że to strategia ratunkowa tylko dla tych, którzy zabezpieczają swój kapitał.

Przyjaciele,

Pakt ten jest niebezpieczny dla Europy Socjalnej. Dążenie do zmniejszania i zamrażania wynagrodzeń w dłuższej perspektywie powoduje presję na obniżanie standardów pracy i zasadę „równania w dół”. Na przykładzie Grecji – wczorajsze programy naprawcze stanowią tylko wstęp do kolejnych cięć. Zaciskanie pasa nie prowadzi do zrówno-

ważonego rozwoju społeczno-gospodarczego, czego biznes wciąż nie może zrozumieć. Nie wiem czego są uczeni, w przygotowaniu do kierowania przedsiębiorstwa? Czy tylko pazerności?

Uczestnicząc w Trójstronnym Szczycie Społecznym na rzecz Wzrostu i Zatrudnienia Unii Europejskiej w Brukseli promowaliśmy jako strona związkowa „Pakt na rzecz sprawiedliwości i równości”. Zakłada on m.in. efektywną regulację rynków finansowych, czyli racjonalne wprowadzanie w życie podatku od transakcji finansowych. Niestety liderzy polityczni i pracodawcy nie rozumieli naszych postulatów.

Koleżanki i Koledzy!

Musimy sobie odpowiedzieć, co rozumiemy przez związkową solidarność w kryzysie. Strategie relokacji, czyli przenoszenia kapitału z miejsca na miejsce jest wykorzystywane przez pracodawców. Dążą oni do przeciwstawienia pracowników jednych przeciw drugim. Moim zdaniem, w żadnym wypadku nie możemy pozwolić narzucić sobie zasady „dziel i rządź”! Nasza siła tkwi w jedności!

W żadnym wypadku Europa nie może podejmować prób konkurowania w oparciu o niskie wynagrodzenia, niskie koszty pracy czy złe warunki pracy. To początek końca naszych marzeń o Europie Socjalnej.

W tym sensie chcę jasno i wyraźnie podkreślić, iż wspólnie musimy wprowadzić płacę minimalną na poziomie europejskim. Możliwe są dwie ścieżki dojścia. Jedną jest skoordynowany mechanizm ustanawiania poziomów płac minimalnych w skali krajowej, aby następnie systematycznie zbliżać je do siebie. Drugą, i moim zdaniem właściwszą, jest jednak koncepcja płacy minimalnej dla całej Europy, ustalana odgórnie według jednolitego algorytmu. To jest moim zdaniem właściwy kierunek dla Europy Socjalnej! To powinna być nasza odpowiedź na niebezpieczne „równanie w dół”! Nieopłacona praca w jednym kraju będzie szkodziła gospodarce całej Europy, wprowadzała wyzysk. Czy tego chcemy?!

Drodzy Przyjaciele,

Chcę podkreślić, że potrzebna nam jest:

- wspólna polityka podatkowa, w tym podatki od płac, transakcji finansowych, podatki pośrednie,
- wspólna gospodarka paliwowo-energetyczna,
- pomoc dla przedsiębiorstw tworzących nowe miejsca pracy,
- społeczna gospodarka rynkowa.

W tym zakresie powinniśmy działać przez najbliższe cztery lata.

Socjalna Europa naszym wspólnym domem!

OŚWIADCZENIE OPZZ W ZWIĄZKU Z MIĘDZYNARODOWYM DNIEM PRZECIWKO HOMOFOBII

W dniu dzisiejszym na całym świecie obchodzony jest Dzień Przeciwno Homofobii. Homofobia – czyli wrogość, uprzedzenie w stosunku do osób o takiej samej orientacji seksualnej jest wciąż bardzo powszechnym problemem w Polsce. W ostatnich dwunastu miesiącach mieliśmy do czynienia z wieloma wydarzeniami, które potwierdziły jej obecność w życiu naszego kraju. Warto przypomnieć chociażby zachowanie minister Radziszewskiej oraz jej komentarz dotyczący zatrudnienia lesbijki przez szkołę katolicką, artykuł kolegi z „Solidarności” dotyczący adopcji dzieci przez pary homoseksualne, czy bardzo niedawna piosenka śląskiego rapera nawołująca do nienawiści w stosunku do gejów.

Są to tylko najbardziej znane przykłady homofonii, z jakim nasi koledzy i koleżanki spotykają na co dzień. Nie znamy i nie wiemy jednak ile podobnych wydarzeń- które nie były nagłośnione przez media- miało miejsce w naszym kraju w ostatnich dwunastu miesiący.

Co dwudziesty pracownik jest osobą o innej orientacji seksualnej. Wielu z nich z powodu z obawy przed dyskryminacją żyje w ukryciu i nie ujawnia swojej orientacji seksualnej swoim kolegom i koleżankom. Pracują obok nas ale homofobia powoduje że nie są przed nami do końca szczerzy i otwarci.

OPZZ przeciwstawia się homofobii tak w pracy jak i w życiu publicznym. Wiemy jak różne może ona mieć oblicze: począwszy od wyżej wymienionej mowy nienawiści, poprzez dyskryminację z powodu orientacji seksualnej, skończywszy na dowcipach w miejscu pracy. Zachowanie takie jest niedopuszczalne i każdy z nas ma moralny obowiązek przeciwstawiania się niemu. Homofobia wymierzona jest bowiem nie tylko przeciwko gejom i lesbijkom, ale przeciw nam wszystkim, dla których godność, dobre imię pracownika i pracowniczki, bez względu na ich orientację seksualną są podstawowymi wartościami w życiu społecznym i zawodowym.

W związku z przypadającym dzisiaj Międzynarodowym Dniem Przeciwno Homofobii OPZZ wzywa wszystkich pracowników i pracowniczki aby w swoich miejscach pracy przeciwstawili się homofobii oraz tworzyli przyjazną atmosferę dla kolegów i koleżanek: gejów i lesbijek.

Sprawmy by każda osoba o innej orientacji seksualnej mogła czuć się bezpiecznie i swobodnie w miejscu pracy oraz żeby mogła liczyć na nasze wsparcie i zrozumienie w razie gdyby chciała ujawnić swoją orientację seksualną.

OPZZ wzywa również rząd Polski, by w skuteczny sposób promował zachowania i postawy, które przyczyniłyby się to wyeliminowania homofobii z życia publicznego. Jednym ze sposobów na zrealizowanie tego celu jest ratyfikacja Europejskiej Karty Praw Podstawowych, do której OPZZ wielokrotnie wzywał Polski rząd oraz nowelizacja kodeksu karnego uwzględniająca przepisy dotyczące mowy nienawiści w stosunku do osób o odmiennej orientacji seksualnej.

Adam Rogalewski

Pełnomocnik OPZZ ds. Gejów, Lesbijek,
Osób Biseksualnych i Transgender

Warszawa, 17 maja 2011 r.